

Illetve talán éppen azért nem tud vigyázni a közöstulajdonra, mert nem tanult meg vigyázni a maga holmijára sem.

Az iskola épületén kívül is vannak köztulajdonok. Az útmenti fákat is védeni kell? A község bizonyosan azért ültetett az utak mellé fákat, hogy árnyékot adjanak az utazóknak, fölfogják a kocsik és gépkocsik által felvert port. Egészséges a poros levegő? De van ám olyan gyermek is, aki nem tud elmenni a fák mellett anélkül, hogy késével meg ne sértené törzsüket, le nem szakítaná ágaikat, leveleiket. Pedig a fának is éppen úgy fáj a faragás, letördelés, mintha a fakínzónak vágna le a fülét, ujját. Látjátok, a rossz gyermek bizonyosan nem is gondol erre, nem gondol rá, mert nem tudja, mi az a közöstulajdon, hanem azt hiszi, hogy mivel az nem az övé, azt tehet vele, amit akar.

De az csak nem kár, ugy-e gyermekek, ha valaki a templomkertben lévő virágokat tépi le, hiszen az otthoni kertből is leszedjük a virágot s édesanyánk virágvázába teszi azokat. Bizony, a templomkertben nem azért vannak a virágok, hogy letépjük őket. Miért ültették azokat a templom mellé, a hősök szobra köré? Bizony azért, hogy díszítsék a teret és a hősök szobrát. Mások a temetőben lévő sírokról tépik, szedik a virágokat. Ez már nemcsak csintalanság, hanem kegyeletsértés is, ami nem méltó egy jólelkű magyar gyermekhez!

III. Összefoglalás. Mit gondoltok, gyermekek, kinek csinálunk kárt, ha a közöstulajdont rongáljuk, piszkoljuk, benne kárt csinálunk? Okos ember az, aki magának kárt csinál? De másnak sem szabad ám kárt csinálni! Aki másnak tesz kárt a vagyonában, azt mutatja, hogy nem becsüli meg azt, akinek kárt okozott. Mivel pedig a közöstulajdonban lévő dolgok mindnyájunk vagyona, aki azokat rongálja, az nem tiszteli a közt, a közösséget, amelybe pedig az ő szülei is beletartoznak, s amelynek egykor ő maga is tagja lesz. Mindaz tehát, aki a köz vagyonát rongálja, pusztítja, vagy azon kárt tesz, saját magát becsuteleníti meg, saját magának is kárt okoz.

Mit fogtok tenni ezután, ha látjátok, hogy a padot firkálja valaki, vagy piszkítja az iskola vagyonát? Tépi az útmenti fák ágait? Belevési kérgébe a kését, egyszóval rongálja a közösvagyont? Igen, fel kell világosítani az ilyen gyermeket, hogy azzal magának, szüleinek is kárt okoz, s ha továbbra is rongálja azt, jelentsük fel az iskolában vagy a község-házán.

A MI HÁZUNK.

A mi házunk csinos kis ház;	Szalma fedi a tetejét,
A kapuja rácsos,	Falai fehérek...
Két ablaka utcára néz,	Nem is láttam szebb kis házat,
Kicsiny, de világos.	Amióta élek.

Nyáron által gólya fészkel
A kéményünk mellett;
Udvarunkról sokszor nézem,
Mikor kelepelget.

Házunk mögött a nagy kertben
Gyümölcsfák, virágok;
Köztük leckém tanulgatva,
Föl- és lesétálok.

Eresz alatt meg a fecske
Rak kicsiny sárfészket;
Korán kel és víg dalával
Engem is felébreszt.

A városban nagyobb házat
Láthatsz, kis pajtásom;
De énnekem ez a legszebb
Az egész világon.

(Havas István.)

1942. február 3. hete.

Olvasmánytárgyalás.

III. OSZTÁLY.

A tanítás anyaga: A vitéz és hűséges katona.

Nevelési cél: Becsüljük, tiszteljük a magyar katonát!

I. Előkészítés. a) Számonkérés. A múlt órán tárgyalt olvasmány felújítása, számonkérés.

b) Áthajlás. Kinek nincs idehaza az édesapja? Hová ment? Miért ment el a háborúba? Csak azért ment, mert kötelessége volt? Nem bizony! A magyar ember, ha veszélyben van hazája, nemesak kötelességből siet a zászló alá, hanem szívesen örömmel. Nem tudna otthon maradni, amikor hazáját tudja veszedelemben! Mikor aztán hazajön, elmondja szépen, mi minden történt vele. Persze, mindenki tisztelettel hallgatja az ilyen háborútjárt honvédet s büszkén néznek rá, mert vitéz volt, hős volt, hűséges a hazához, mindnyájunk édesanyjához.

Olvassunk el most egy olvasmányt a vitéz és hűséges honvédről.

II. Tárgyalás. a) Az olvasmány bemutatása.

A vitéz és hűséges honvéd.

Az ezred szabója elkészítette Gyurka katonaruháját, sapkáját. Fegyvert kapott, aztán jóban, rosszban velünk volt. Sok hasznát vettük a gyerekeknek, és nagyon megszerettük. Akármit parancsoltunk neki, pontosan teljesítette. Hordta a vizet, az eledelt. A lövőárokból úgy célzott az ellenségre, akárcsak a legöregebb harcos. Bátorságáért, jól végzett munkájáért előbb tizedes, majd szakaszvezető lett. Később még vitézségi érmet is kapott.

Messze bennjártunk már orosz földön, mikor az ellenség nagy sereggel támadt reánk. Gyurka mindig csak azt emlegette, hogy szülőföldjére nem szabad többé beengednünk az oroszokat.

Jól megásott fedezékben vártuk az ellenséget. Nem kellett sokáig várnunk, ott volt az nagyhamar. Bombázták, ágyúzták

